

Taboes bij partijen levert Wilders de winst op

Volkscrant, 2 maart 2010.

Met veel spanning werd vorige week in Almere gewacht op de bekendmaking door Geert Wilders van het speerpunt van het PVV- beleid in die stad en in Den Haag. Het werd een verbod op het dragen van hoofddoekjes bij gemeentelijke instellingen en bij organisaties die gemeentelijke subsidies ontvangen.

Hoogleraren als Jit Peters en Jenny Goldschmidt hebben inmiddels met overtuigende argumenten betoogd dat een dergelijk hoofddoekjesverbod juridisch niet haalbaar is (*Nrc Handelsblad van 27 februari jl.*). Het is in ieder geval in strijd met het gelijkheidsbeginsel. Waarom pleit Wilders immers niet ook voor een verbod op het dragen van keppeltjes, kruizen en tulbanden in de publieke ruimte. Bovendien is het merkwaardig dat een dergelijke maatregel slechts in twee gemeenten wordt ingevoerd. De roep van de PVV om een gemeentelijk hoofddoekjesverbod is dan ook niet meer dan een loze verkiezingskreet, waar de burgers niets aan hebben.

Of het voorstel in strijd is met de vrijheid van godsdienst is nog maar de vraag. Er zijn immers ook vrouwen die een hoofddoek om geheel niet-religieuze redenen dragen. Als het de PVV gaat om de scheiding van kerk en staat, dan is het dus te betwijfelen of een hoofddoekverbod in de openbare ruimte daartoe een juist middel is.

Dan komt het voorstel gewoon neer op het verbod van het dragen van bepaalde kleding door vrouwen bij gemeentelijke instellingen en gesubsidieerde organisaties. Een dergelijk verbod heeft uiteraard geen enkele juridische grondslag. Het verplicht moeten dragen van een uniform is iets anders; een politieagent dient een pet of politiehoed en geen hoofddoek te dragen.

Wil de PVV de scheiding van kerk en staat verder bevorderen, dan dient zij fundamenteler te werk te gaan. Niet alleen een symbool aanpakken, waarvan het dus nog maar de vraag is of het met het principiële punt van scheiding van kerk en staat te maken heeft. Daarmee wordt alleen maar een grote vrouwelijke bevolkingsgroep ten onrechte in de verkeerde hoek gedrukt, om aldus gemakkelijk te scoren bij bepaalde kiezers.

Politieke partijen zouden over de kwestie van de scheiding van kerk en staat in de verkiezingsprogramma's voor de komende Tweede Kamerverkiezingen een principiële standpunt moeten formuleren, om in een volgend regeerakkoord tot een helder beleid te komen. Te lang is een discussie als over artikel 23 van de Grondwet (over de vrijheid van onderwijs) verdoezeld, om de lieve vrede in coalities en binnen partijen, ook in de mijne, te bewaren. De onduidelijkheid die hierdoor bestaat geeft ruimte aan populistische voorstellen als nu van Wilders. Wel is er reden voor een principiële discussie over de scheiding tussen kerk en staat.

Frans W. Weisglas (VVD) is oud-Voorzitter van de Tweede Kamer.

